

האמורא אביי (נחמני) 40 מחלוקות

שבת ח:א	אמר אביי זרק כוורת לרה"ר גבוהה ל' ואינה רחבה ו' חייב רחבה ו' פטור רבא אמר אפילו אינה רחבה ו' פטור מ"ט אי אפשר לקרומיות של קנה שלא יעלו למעלה מעשרה כפאה על פיה שבעה ומשהו חייב שבעה ומחצה פטור רב אשי אמר אפילו שבעה ומחצה חייב מ"ט מחיצות לתוכן עשויות
שבת מט:א	אמר רבי ינאי תפילין צריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים מאי היא אביי אמר שלא יפיח בהן רבא אמר שלא יישן
שבת סו:א	אמר אביי טמא טומאת מת ואין טמא מדרס רבא אמר אף טמא מדרס
שבת עב:ב	נתכוין להגביה את התלוש וחתך את המחובר פטור לחתוך את התלוש וחתך את המחובר רבא אמר פטור אביי אמר חייב רבא אמר פטור דהא לא נתכוון לחתיכה בעלמא
שבת עג:א	כסבור רשות היחיד ונמצאת רשות הרבים רבא אמר פטור ואביי אמר חייב רבא אמר פטור דהא לא מיכוין לזריקה דאיסורא ו אביי אמר חייב דהא קא מיכוין לזריקה בעלמא
שבת עג:א	איתמר נתכוון לזרוק שתים וזרק ארבע רבא אמר פטור אביי אמר חייב רבא אמר פטור דלא קמיכוין לזריקה דארבע אביי אמר חייב דהא קמיכוין לזריקה בעלמא
שבת קכה:א	מר רב שירי פרוזמיות אסור לטלטלן בשבת אמר אביי במטלניות שאין בהן ג' על ג' דלא חזיין לא לעניים ולא לעשירים
שבת קכט:א	עד מתי פתיחת הקבר אמר אביי שלשה ימים רבא אמר משמיה דרב יהודה שבעה ואמרי לה שלשים אמרי נהרדעי חיה ג' ז' ול' ג' בין אמרה צריכה אני ובין אמרה לא צריכה אני מחללין עליה את השבת ז' אמרה צריכה אני מחללין עליה את השבת אמרה לא צריכה אני אין מחללין עליה את השבת ז' אמרה צריכה אני אין מחללין עליה את השבת אבל עושין ע"י ארמאי
שבת קכט:א	מאימתי פתיחת הקבר אמר אביי משעה שתשב על המשבר רב הונא בריה דרב יהושע אמר משעה שהדם שותת ויורד ואמרי לה משעה שחברותיה נושאות אותה באגפיה
עירובין סו:ב	אמר אביי הא דאמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר לא אמרן אלא בשתי חצירות ופתח אחד ביניהן אבל ב' חצירות זו לפניו מזו מתוך שאוסרין מבטלין רבא אמר אפילו שתי חצירות זו לפניו מזו פעמים מבטלין ופעמים אין מבטלין כיצד נתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות נתנו עירובן בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות שכח אחד מן החיצונה ולא עירב פנימית מותרת וחיצונה אסורה נתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות
עירובין קא:א	מיתבי דלת הנגררת ומחצלת הנגררת וקנקן הנגרר בזמן שקשורין ותלוין וגבוהים מן הארץ אפילו מלא נימא נועלין בהן ואם לאו אין נועלין בהן אביי מתרץ לטעמיה ורבא מתרץ לטעמיה אביי מתרץ לטעמיה או שיש להן ציר או שגבוהין מן הארץ רבא מתרץ לטעמיה כשהיה להן ציר או שגבוהין מן הארץ
עירובין קא:א	הדלת שבמוקצה וחדקים שבפרצה ומחצלות אין נועלין בהן אלא אם כן גבוהים מן הארץ: גמ' ורמינהו דלת הנגררת ומחצלת הנגררת וקנקן הנגרר בזמן שקשורין ותלוין נועלין בהן בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אמר אביי בשיש להם ציר רבא אמר בשהיה להן ציר
פסחים ל:ב	איתמר בעל חוב אביי אמר למפרע הוא גובה ורבא אמר מכאן ולהבא הוא גובה
פסחים לא:א	אביי אמר למפרע הוא גובה כיון דמטא זמניה ולא פרעיה איגלאי מילתא למפרע דמעיקרא ברשותיה הוה קאי ושפיר אקדיש ושפיר זבין ורבא אמר מכאן ולהבא הוא גובה כיון דאילו הוה ליה זוזי הוה מסליק להו בזוזי אישתכח דהשתא קא קני
פסחים פג:ב	אמר חזקיה וכן תני דבי חזקיה אמר קרא (שמות יב, י) לא תותירו ממנו עד בוקר והנותר ממנו עד בוקר באש תשרופו שאין ת"ל עד בקר מה ת"ל עד בקר ליתן לו בקר שני לשריפתו אביי אמר אמר קרא (במדבר כה, י) עולת שבת בשבתו ולא עולת חול בשבת ולא עולת חול ביום טוב רבא אמר קרא (שמות יב, טז) הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מכשיריו לבדו
פסחים פד:ב	תניא אבל השורף בעצמות והמתך בגידין אין בו משום שבירת העצם אלא מאי אית לך למימר אביי אמר משום פקע רבא אמר משום הפסד קדשים דקא מפסיד ליה בידיים
ראש השנה ו:ב	בכור מאימתי מונין לו שנה אביי אמר משעה שנולד רב אחא בר יעקב אמר משעה שנראה להרצאה

האמורא אביי (נחמני) 40 מחלוקות

יומא מו:ב	איתמר המכבה אש מחתה ומנורה אביי אמר חייב רבא אמר פטור דכבייה בראשו של מזבח דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי דאחתיה אארעא וכבייה אביי אמר חייב אש המזבח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה
יומא מו:ב	כי פליגי דכבייה בראשו של מזבח אביי אמר חייב אש המזבח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה
סוכה יח:א	אתמר סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה שאין לד' פצימין אביי אמר כשרה ורבא אמר פסולה אביי אמר כשרה אמרינן פי תקרה יורד וסותם רבא אמר פסולה לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם
סוכה כג:א	מ"ט דר' מאיר אביי אמר שמא תמות רבי זירא אמר שמא תברח
סוכה כה:ב	במקום סעודה וליעבדו חופה בסוכה אביי אמר משום ייחוד ורבא אמר משום צער חתן
סוכה כו:א	שומרי גנות ופרדסים פטורין בין ביום ובין בלילה וליעבדי סוכה התם וליתבו אביי אמר תשבו כעין תדורו רבא אמר פרצה קוראה לגנב מאי בינייהו איכא בינייהו דקא מנטר כריא דפירי
סוכה מו:א	אתמר אביי אמר הלכתא כרבי ורבא אמר הלכתא כרבנן
יבמות נז:א	איתמר אביי אמר הואיל ומאכילה בלא ידעה רבא אמר הואיל ומאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים
כתובות פג:א	דאמר רב כהנא נחלה הבאה לאדם ממקום אחר אדם מתנה עליה שלא יירשנה וכדרבא דאמר רבא האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו שומעין לו מאי כגון זו כדרב הונא אמר רב דאמר רב הונא אמר רב יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה אי הכי אפילו נשואה נמי אמר אביי נשואה ידו כידה רבא אמר ידו עדיפא מידה נפקא מינה לשומרת יבם
נדרים ה:ב	איתמר ידים שאין מוכיחות אביי אמר הוויין ידים ורבא אמר לא הוויין ידים
נזיר לח:ב	אמר אביי אכל חרצן לוקה שתים אכל זג לוקה שתים אכל חרצן וזג לוקה שלש רבא אמר אינו לוקה אלא אחת שאינו לוקה אלאו שבכללות
סוטה כה:א	ת"ש ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה מישתא הוא דלא שתיא הא קנויי מקני לה למאי לאו להפסידה כתובתה אמר אביי לא לאוסרה עליו רב פפא אמר להשקותה כשהיא נשואה
סוטה כו:ב	לכדתניא ש"ז פרט לדבר אחר מאי דבר אחר אמר רב ששת פרט לשקינא לה שלא כדרכה אמר ליה רבא שלא כדרכה (ויקרא יח, כב) משכבי אשה כתיב אלא אמר רבא פרט לשקינא לה דרך אברים א"ל אביי פריצותא בעלמא היא ופריצותא מי אסר רחמנא אלא אמר אביי פרט לשקינא לה בנשיקה
גיטין כב:א	נקבו בארץ ונפּו בחוצה לארץ אביי אמר בתר נקבו אזלינן רבא אמר בתר נופו אזלינן
גיטין כח:א	אמר רבא לא שנו אלא זקן שלא הגיע לגבורות וחולה שרוב חולים לחיים אבל זקן שהגיע לגבורות וגוסס שרוב גוססין למיתה לא איתיביה אביי המביא גט והניחו זקן אפי' בן מאה שנה נותן לה בחזקת שהוא קיים
גיטין לד:א	פתח ואמר ברוך הטוב והמטיב אביי אמר ברוך הטוב והמטיב ולא בטל גיטא רבא אמר ברוך הטוב והמטיב ובטל גיטא
גיטין לד:א	במאי קמיפלגי בגלוי דעתא בגיטא קמיפלגי דאביי סבר גלוי דעתא בגיטא לאו מלתא היא ורבא סבר גלוי דעתא בגיטא מלתא היא
גיטין לד:א	במאי קמיפלגי בגלוי דעתא בגיטא קמיפלגי דאביי סבר גלוי דעתא בגיטא לאו מלתא היא ורבא סבר גלוי דעתא בגיטא מלתא היא
קידושין כ:א	מאי (בגפּו) בגופּו נכנס בגופּו יצא אמר רבא לומר שאינו יוצא בראשי אברים כעבד א"ל אביי ההוא (שמות כא, ז) מלא תצא כצאת העבדים נפקא אי מהתם הוה אמינא ניתב ליה דמי עיניה וניפוק קמ"ל
קידושין מה:ב	ההוא דאמר לקריבאי והיא אמרה לקריבה כפתיה עד דאמר לה תיהוי לקריבה אדאכלי ושתי אתא קריביה באיגרא וקדשה אמר אביי כתיב (צפניה ג, יג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב רבא אמר חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה מאי בינייהו איכא בינייהו דלא טרח

האמורא אביי (נחמני) 40 מחלוקות

איתמר קידושין שאין מסורין לביאה אביי אמר הווי קידושין רבא אמר לא הווי קידושין אמר רבא בר אהינא אסברא לי (דברים כד, א) כי יקח איש אשה ובעלה קידושין המסורין לביאה הווי קידושין שאין מסורין לביאה לא הווי קידושין

קידושין
נא:א

איתמר אביי אמר עלו מאליהם תנן ורבא אמר העלום

קידושין
סט:ב

אמר אביי קידש לוקה בעל לוקה קידש לוקה משום לא יקח בעל לוקה משום לא יחלל רבא אמר בעל לוקה לא בעל אינו לוקה משום דכתיב לא יקח ולא יחלל מה טעם לא יקח משום לא יחלל ומודה אביי במחזיר גרושתו שאם קידש ולא בעל שאינו לוקה (דברים כד, ז) לקחתה להיות לו לאשה אמר רחמנא והא ליכא ומודה רבא בכהן גדול באלמנה שאם בעל ולא קידש שלוקה ולא יחלל זרעו בעמיו אמר רחמנא והרי הוא חילל ושניהם מודים במחזיר גרושתו שאם בעל ולא קידש שאינו לוקה דרך ליקוחין אסרה תורה

קידושין
עח:א